

Juni 2020

“Wie jullie ontvangt ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.”
(Matteüs 10, 40)

In het evangelie van Matteüs wordt verteld dat Jezus de twaalf apostelen uitkiest en hen uitzendt om zijn boodschap te verkondigen. Een voor een worden ze genoemd; een teken van de persoonlijke relatie die ze hebben met de Meester. Zij hebben Hem vanaf het begin van zijn zending gevolgd. Ze hebben zijn levenshouding leren kennen, gekenmerkt door een grote nabijheid bij zieken en zondaars. De apostelen worden er nu op uitgezonden in de naam van Jezus, als zijn ‘ambassadeurs’. Want wie hen ontvangt, ontvangt Jezus.

In het Oude Testament lezen we over mensen die hun tent openen voor een onverwachte gast, die dan blijkt van God te komen. Ook vandaag zijn er nog oude culturen die een sterk gemeenschapsgevoel kennen en waar een gast nog altijd heilig is, ook wanneer hij onbekend is.

“Wie jullie ontvangt ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.”

Jezus geeft aan de twaalf zijn instructies: ze moeten blootvoets en met weinig bagage op weg gaan, hooguit met een reiszak en één enkel bovenkleed. Ze moeten zich als gasten laten behandelen, bereid om in nederigheid de attenties van de anderen te aanvaarden. Ze moeten hun zorg en nabijheid aanbieden aan de armen en ze moeten iedereen vrede wensen. Overtuigd van de liefde van de Vader moeten ze onbegrip en vervolgingen geduldig verdragen. Dan zullen de mensen die het geluk hebben een van de twaalf te ontmoeten werkelijk de tederheid van God kunnen ervaren.

Alle christenen hebben een zending, net als de leerlingen. En dat is: met zachtmoedigheid getuigen van Gods liefde. Op de eerste plaats door het leven, maar ook door te spreken. Wij hebben zelf die liefde ontmoet. We hebben zelf met al onze gebreken bij God een thuis gevonden. Door op onze weg iedere naaste liefdevol te verwelkomen, brengen wij die vreugdevolle boodschap naar velen.

“Wie jullie ontvangt ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.”

Jezus was de volmaakte uitdrukking van de liefde van de Vader, een liefde die helemaal openstaat voor alle mensen, en die wij op onze beurt zouden moeten hebben voor elkaar. Dat is het eerste wat de Vader van ons wil: elkaar aannemen zoals Jezus ons heeft aangenomen.

Dit Woord van leven kunnen we overal beleven: thuis, op het werk, in ieder verband. Alle vooroordelen, antigevoelens en onverdraagzaamheid moeten we van ons afschudden. Ze steken zo gemakkelijk de kop op, maar ze maken alle menselijke verhoudingen stroef en koel. Ze blokkeren de wederzijdse liefde. Openheid voor de ander, voor wie anders is dan wij, hoort tot het wezen van de christelijke liefde. Hier ligt het vertrekpunt voor de opbouw van die beschaving van liefde waartoe Jezus ons oproept.

Letizia Magri